

303. А! съ колко тупканіе на сърдцето си слушаше молебнитѣ и милостивнитѣ имъ блѣнія (на ламите) *РА. 57.* Ка блее агнѣ за майка, Така и Стоанъ за Милка *В. 91.* Неса чобани съ кафали, Не ми са моме крадене, Лю ми е стадо блеало. *ib. 180.* Стадо ми блеа, тера да си иде. *ib. 236.* 2) *переносно о людяхъ (въ дѣйствиыхъ), по чувству удивленія, слѣдую за кѣмъ, (мысленно), по чувству привязанности, мечтаю о комъ:* Нѣкое отдѣлно лице е добило каприция да поблѣсти съ своятъ умъ предъ своите съотечественници и да ги накара да блѣять слѣдъ него. *З. 366.* Зато ние Българетѣ блѣмъ възъ това хубаво и отъ мрътви и живи направено нѣчто (единъ часовникъ), кога чюемъ, че учени Европейци го даватъ толкосъ еврино. *Л. Д. 1869 р. 170.* Човѣчеството въ грубите стари времена е блѣяло слѣдъ нѣколко шарлатане: *З. 288.* Леле Радо Радобилке—Доста носи аловъ погясъ, Доста носи блено биле! Све по тебе поблеало И мало'о и големо, И женето, неженето. То'а що е оженето Жени-те си оста'н'е Со своите машки деца. *М. 476.*

Влиженъ *пр.* близкій, близкій: Камыкъ-тъ не лѣти камъ другъ камыкъ влиженъ до него. *Л. Д. 1870 р. 158.* Тракийцы-тъ нѣсж были Елени, нѣ говорили сж юште единъ твърдѣ влиженъ азыкъ съ тѣхъ, *БС. р. 9.*

Влизжъ *м. дм.* (см. оближж; ср. лизж)—лизу, слизываю. **Влизнж** *м. св.* лизну: Въ сѣщу-ту времи мумче-ту извадилу кутійка-тъ, близнжлу на немъ и томъ си чясъ искочилъ пидъ кутійка-тъ пдинъ арапинъ. *Ч. 251.* Ламитѣ ближаха по лека ржката му, колкото пжти имъ даваше зелена трева, или листавы клончета. *РА. 54.* Тигроветѣ, левоветѣ идяхж да му са милкуватъ и да ближжтъ краката му (*lécher ses pieds*). *Т. 28.* Менторъ приличаше на Вакха обиколень отъ тигроветѣ, които—му ближжтъ краката или покорствовать поради милваніята му. *ib. 180.* Освенъ това да са дава внимание много да са не ближе животно-то и отъ други животни. *Л. Д. 1875 р. 91.* Най-сетитѣ животно-то като са хае и ближе, случва са да глатва нѣкога и мржснж-тъ гадинки, кои-то и тѣ припатствуватъ на добро-то млѣко. *ib. р. 92.*

Влизенъ *пр.* близкій: Така всяка заранъ и вечеръ не престанваше да вади дървие-то отъ близный изворъ. *РА. 24.* Сега хората ся не лѣнѣтъ отъ да пишѣтъ на пріатели, были тѣхъ познати или не, и близни или далѣчни. *Л. Д. 1869 р. 174.* Близни и далечни Словене *ib. 1872 р. 213.* Невѣста-та кжде вечер-та пречеквитъ гости-те, на кои целуватъ рака, или образъ, ако се близни. *М. р. 516.* Близна-та